

Abstrakt

Cílem této práce je poskytnout systematický náhled na právní úpravu ochrany ovzduší před znečišťováním z tzv. vyjmenovaných stacionárních zdrojů, tedy ze zdrojů taxativně vymezených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Práce je rozdělena do dvou pomyslných částí, kdy v první části je přiblížena problematika právní úpravy v oblasti ochrany ovzduší, její historický vývoj, a to na všech úrovních od práva mezinárodního přes právo Evropské unie až po právní úpravu vnitrostátní. Následně jsou přiblíženy základní cíle současné právní úpravy, a to s ohledem na veškeré zdroje znečišťování ovzduší. Druhá část diplomové práce se již zabývá pouze právní úpravou zdrojů vyjmenovaných a předkládá výčet jednotlivých právních nástrojů jejich regulace v systematickém rozdělení na nástroje koncepční, administrativně-právní a ekonomické, kterým je vždy věnována příslušná kapitola. Tyto jednotlivé nástroje jsou rozebrány s ohledem na specifika uplatňována u těchto vyjmenovaných zdrojů. V závěru práce je samostatná kapitola věnována odpovědnosti za protiprávní jednání provozovatelů vyjmenovaných zdrojů.